

VÕ VĂN KẾT

Đơn ca cổ: Bài hát dự thi

TÂN UYÊN MIỀN NHỚ

Đêm Tân Uyên trên cù lao Thạnh Hội
Giữa bốn bề trắng nước xôn xao
Con sóng nào ngợi lại nổi niềm riêng
Về người con gái nơi miền thương nhớ.....

Vọng cổ

1. Nhớ lắm em ơi mảnh đất Tân Uyên đã đi vào lịch sử. Dù bao tháng năm dài xa xôi cách trở nhưng lòng anh vẫn nhớ..... thương..... hoài.....

Để hôm nay anh về lại nơi này. Hơn bốn mươi năm ngày nào như mới đó, em bơi xuồng rẽ sóng tiễn anh đi. Dưới ánh trăng thê thảm lệ bờ mi, em hẹn cùng anh thủy chung chờ đợi. Có ngờ đâu lần chia tay đêm ấy, đến bây giờ mình xa nhau vĩnh viễn.....

Ngâm giã:

Giặc vào đốt phá xóm làng
Em là du kích không màng hiểm nguy
Một chiều em đã ra đi
Quê hương thương nhớ biệt li trọn đời!...

2. Em ơi ! để rồi đêm nay một mình anh trần trở, nghĩ về em và từng tên đất tên người. Với quê hương anh ghi khắc trọn đời. Nhớ những đêm Cù lao Bạch Đằng, Thạnh Hội, Má Bảy, Chị Mười đưa Bộ đội qua sông. Sau trận công đồn về lại Chiến khu, nồi cơm mẹ nấu ngọt thơm tình đồng đội. Cái nghĩa riêng chung thiêng liêng quá đỗi, thử hỏi lòng người sao không khỏi vấn vương....

Xang xù liú

1. Tân Uyên ơi..! đã qua.... rồi.....
2. Những mắt mát đau thương.

3. (-) Quê mình
4. Vươn tới những tầm cao.
5. Đòi tự do thắm trên môi cười.
6. (-) Vui thay
7. quê mình - tươi đẹp,
8. những công trình - với nhiều hứa hẹn.
9. (-) Cho dù,
10. còn đó những khó khăn.
11. Vững niềm tin vượt qua thác ghềnh.
12. (-) Để
13. cho bây giờ - và ngày
14. sau mãi mãi - Tân Uyên
15. vẫn rạng ngời – giữa trời
16. xanh nắng mới....
17. (-) Tân Uyên ơi
18. niềm thương - và nỗi nhớ.
19. (-) Đẹp như,
20. (-) hoa giữa mùa xuân.
21. Lòng tôi chợt thấy lâng lâng

Vọng cổ

5. Có phải quê hương là niềm thương nỗi nhớ. Một tiếng ve ngân giữa trưa hè oi ả, cơn gió nhẹ ngoài sông cũng gọi nhớ... gieo... sầu.....

Để cho ta lưu luyến mỗi tình đầu. Dù năm tháng điểm màu sương trên tóc, ký ức một thời khói lửa vẫn vẹn nguyên. Hôm nay anh về trên đất mẹ Tân Uyên, đi giữa quê hương bình yên khác lạ. Em có thấy nhịp đời hối hả, rộn rã niềm vui phơi phới mỗi tâm hồn

6. (nói) Tân Uyên bây giờ là Thành phố đó em ơi! (ca) Em hãy nhìn xem những đổi thay kỳ diệu. Bạch Đằng, Thạnh Hội không còn hiu hắt, cách trở đôi bờ qua những chuyến đò ngang. Hội Nghĩa, Khánh Bình nay đã khang trang, thành khu công nghiệp giữa Thành Phố trẻ. Truyền thống quê hương niềm tự hào vững bước, xây dựng Tân Uyên rạng rỡ huy hoàng

Đẹp vô cùng những sắc áo Công nhân, uốn lượn chảy quanh như dòng sông người thợ. Tân Uyên ơi ! miền thương nhớ, để mỗi lần về bờ ngõ những niềm vui./.

